

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Győrffy István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Kádár Mihály jogtanácsos által képviselt Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága (4025 Debrecen, Hatvan u. 45.) alperes elleni közigazgatási bírság tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. december 14. napján kelt 7.K.30.491/2009/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.K.30.491/2009/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárás illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú hatóság járőrei 2009. május 29. napján ellenőrzés alá vonták az M3-as autópálya kerekharaszti pihenőhelyénél a felperes által vezetett magyar honosságú járműszerelvényt. Az ellenőrzés során megállapították, hogy a 2009. május 21. napján használt menetíró korong tanúsága szerint a felperes az engedélyezett 4 óra 30 perces folyamatos vezetési időt túllépte. A korongon regisztrált folyamatos vezetési idő alatt a felperes megszakítást nem tartott, a vezetési idő túllépésének okát a korong hátoldalán nem tüntette fel.

Az elsőfokú hatóság határozatával a járművezető megszakítás nélküli folyamatos vezetés időtartamának túllépése miatt 100.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte a felperest.

A határozat elleni fellebbezést követően az alperes 2009. július 27. napján kelt 10.929-1/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolása szerint a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról, a 3821/85/EGK és 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2006. március 15-i 561/2006/EK rendelet (a továbbiakban: EK rendelet) 7. cikke értelmében a négy és fél óra vezetési idő után 45 perces kötelező megszakítást kell tartani. A kötelező megszakítás felosztható egy 15 perces és egy 30 perces szünetre is. A bemutatott korongon a regisztrált megszakítás a 15 percet sehol nem érte el, ezért az az EK rendelet 4. cikk d/ pontja szerint nem értékelhető szünetnek. A megszakítás a vezetési időből nem vehető ki, azt a folyamatos vezetési idő részének kell tekinteni. Ennek függvényében a korongon regisztrált vezetési időszak 4 óra 44 perc volt, amely 14 perccel meghaladta az EK rendelet által engedélyezett folyamatos, megszakítás nélküli vezetési időt.

Felhívta a figyelmet arra, hogy a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló, a Tanács 1985. december 20-i 3821/81/EGK rendelet (a továbbiakban: EGK rendelet) 15. cikk /3/ bekezdés c/ pontja és a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 14-i 2002/15/EK irányelv (a továbbiakban: EK irányelv) 3. cikk b/ pontja szerinti készenléti idő a pihenőidőkhöz nem kapcsolódhat. A rendelkezésre állást készenléti időnek kell számolni.

Az alperes határozatát a felperes keresettel támadta, amelyben kérte annak az elsőfokú határozatra kiterjedően történő hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában idézte az EK rendelet 4. cikk d/ és q/ pontját, amely a vezetési időszak és a szünet fogalmát határozza meg. A menetíró korong vizsgálata alapján megállapítható, hogy azon a regisztrált megszakítások egyike sem érte a 15 percet, így azok az EK rendelet 7. cikke szerinti szünetnek nem tekinthetők.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a keresetének történő helyt adást. Álláspontja szerint az EK rendelet 4. és 7. cikkében írtakat a megyei bíróság tévesen értelmezte. A „szünet” a „vezetési időszak” és a „pihenőidő” fogalommeghatározásainak összevetéséből következik, hogy a vezetési időszakba a szünet ideje nem számít bele, azzal a vezetési időszakot csökkenteni kell. A vezetési időszak tényleges időtartama 4 óra 24 perc volt, amely az EK rendelet 7. cikkében meghatározott időtartamot nem érte el.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróságnak a felülvizsgálati kérelem kapcsán abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a menetíró korongon regisztrált 15 percet el nem érő megszakítás szünetnek tekinthető-e, ehhez képest a felperes esetében a folyamatos megszakítás nélküli vezetési időszak a négy és fél órát meghaladta-e.

A Legfelsőbb Bíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy a megyei bíróság az irányadó jogszabályokat helyesen értelmezte, a megállapított tényállásból mindenben helytálló jogi következtetést vont le. A folyamatos vezetési időszak 15 percnél rövidebb időben történő megszakítása sem szünetnek, sem pihenőidőnek, sem egyéb munkavégzésnek nem tekinthető, azt a vezetési időszakba be kell számítani. Az EK rendelet alapján a vezetési tevékenység csak a rendelet által szabályozott időszakokra osztható, ekként vezetési időre, pihenő időre, szünetre és egyéb munkavégzésre. Az ezeken kívül eső megszakítás, ha nem minősül egyéb munkának, pihenőidőnek vagy szünetnek, nem szakítja meg a vezetés számított időtartamát, tehát annak időtartama a vezetési időbe beszámítandó. A felperes a menetíró készülék hátoldalán nem jegyezte fel, hogy milyen okból nem vezetett, ebből fakadóan kizárólag azt lehetett megállapítani, hogy a vezetési ciklusa során az EK rendelet 7. cikkében rögzített megszakítást nem tartotta meg. A folyamatos vezetési idő 14 perces túllépése, erre tekintettel az EK rendelet 7. cikke megsértése eredményeképpen jogszerűen kötelezte az alperes a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 20. § /1/ bekezdés c/ pontjára és a közúti árufuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről szóló 57/2007.(III.31.) Korm.rendelet 4. § 3. táblázat 1/b. pontjára alapítottan 100.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére a felperest.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

Kötelezte továbbá a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán lerovásra nem került felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére

is, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdésében foglaltakra.

Budapest, 2010. december 13.

***Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó
bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró***

A kiadmány hitelélül:

bírósági írnok